

From: 5.1.2.e <5.1.2.e@5.1.2.e>
Date: Monday, February 9, 2026, 7:45 PM
To: postbus@eerstekamer.nl
Subject: Persoonlijk protest tegen WIA-versobering

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @ 5.1.2.e [Ontdek waarom dit belangrijk is](#)

Geachte leden van de Eerste Kamer,

Middels deze brief wil ik u niet alleen cijfers tonen, maar het verhaal vertellen van een burger die dertig jaar lang de motor van onze economie heeft gespekt en nu door het voorgenomen kabinetsbeleid aan de kant wordt geschoven.

Dertig jaar lang heb ik onafgebroken gewerkt en braaf belasting betaald, vaak in de hoogste belastingsschijf. Ik heb mezelf uit plichtsbesef letterlijk kapot gewerkt. Na vijf burn-outs en talloze trajecten bij het UWV was de IVA-uitkering mijn enige resterende uitkomst. Het was het einde van een carrière en de start van een zwaar acceptatieproces. De WIA bood mij echter één ding: de rust om een nieuwe toekomst voor mij en mijn vrouw op te bouwen, ondanks de eerdere forse inkomensval in combinatie met verplichtingen zoals alimentatie.

De huidige berichten van het kabinet over een korting die kan oplopen tot €900 bruto per maand, hebben die moeizaam opgebouwde rust volledig vernietigd. Ik leef weer in een staat van 'fight-or-flight'.

Ik wil u vragen de volgende punten mee te wegen:

- Het respectloze 'stimulerings-argument': Het kabinet stelt dat een lagere uitkering stimuleert om werk te zoeken. Voor een IVA-gerechtigde is dit zout in de wond. Wij zijn duurzaam arbeidsongeschikt verklaard; er valt niets te stimuleren, alleen te beschadigen.
- Wederkerigheid en respect: Ik heb dertig jaar lang 'geofferd' aan de schatkist. Nu ik zelf steun nodig heb, word ik behandeld als een kostenpost waarop bezuinigd kan worden omdat mijn stem minder luid klinkt. Waar is de waardering voor dertig jaar inzet?
- Financiële onmacht: Mijn inkomen is al fors gedaald, waardoor er geen enkele ruimte is voor onderhoud aan mijn woning of enige vorm van ondersteuning. Een verdere korting betekent dat ik mijn financiële verplichtingen, zoals mijn hypotheek, simpelweg niet meer kan nakomen.

Ik ben meer dan een getalletje in een begrotingsstaat. Ik ben een mens die alles heeft gegeven totdat het op was. Ik smeed u: kijk naar de mensen achter de cijfers en sta niet toe dat zij die de maatschappij jarenlang hebben gedragen, nu als oud vuil worden afgedankt.

Ik reken op uw menselijkheid en uw verdediging van onze rechtszekerheid in de Eerste Kamer.

Met vriendelijke groet,

5.1.2.e

Hoorn (NH)